

בודד אני נורה

פתק

דִּלְתִּיךְ דִּפְקָתִי
בְּנִסְיָעָה בְּרוֹרִס,
בְּרָגַע הִיִּיתִי מוֹסָךְ.
נִסְעָתִי בְּמֵאִירוֹת כְּמוֹ מְשׁוּגָה.
לְשִׁנְיָה אַחַת בְּשׁוֹחַ הַקּוֹל
לֹא הִסְתַּקְלָתִי בְּמֵרָאָה.

הֶרְכַּב שְׁלִי פָגַע בְּשִׁלְךָ
בְּאַפֵּן לֹא זָעִיר,
מִמֶּשׁ מִמֶּשׁ חֶבֶל.
(אֲנִי עֵדִין חֹדֶשׁ
קֹן בְּאַרְץ
וְלִפְעָמִים הָרֹאשׁ שְׁלִי
אוֹד בְּשָׁמַיִם).

אֲנִי מִשְׁפָּשֶׁף
בְּעֵינַי מֵאֲמִין
אֵיךְ הִפַּח הַלֵּבֶן הַתֹּאכֶם,
לְמֹרֹת שְׁאֲנִי לֹא אָדָם עָמִיד
עָנִי כְּמוֹכֶן יִשְׁלָם.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁנִּהְגָּתִי לֹא נֶחֱוֵן.
אֲנִי מִבְּקֵשׁ מְכִילָה בְּדַמְעוֹת
אֲגַמַּת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל שְׁנִינֹו.

אֲנִי תוֹעָה בְּעוֹרִית.
אָנָּה מְמַחֶה, אֵל תַּחֲס עָלַי.
בְּעָרֶץ הַזֹּאת כּוֹאֲסִים עַל שְׂגִיאוֹת
הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדִּי

אֶסְמֶךָ שֶׁתַּצִּיר אֶתִּי קֶשֶׁר.
בוֹדֵד אֲנִי נוֹרָה.

מְקוֹם

לִפְנֵי בַּתִּפְקִיד הָיְתָה
מוֹרָה מְעֵלָה שֶׁפְּטָרָה בְּתוֹאֲנָה
חֲזִיתִית, בִּידֵי
הַמָּקוֹם בְּאוֹטוֹבוֹס, בְּדֶרֶךְ
לְמַסְבָּה מְשַׁפְּחֶתִית,
לְהַדְלִיק גַּר רֹאשׁוֹן
בְּבוֹם הוּא כָּבֶה
בְּדָמִי בְּטָרֶם זָכְתָה
לְפָרִי הַפֶּטֶן, בְּבוֹם הוּא כָּבֶה בְּדָמִי
יְמִיָּה חֲנֻכָּה

וְאֲנִי שֶׁנִּקְרָאתִי לְכַנֵּס בְּדַחֲלוֹ
בְּנִעְלֵי עֵקֶבִיָּה, לְמַלֵּא הַמָּקוֹם
הַחֲלָל לֹא יוֹדֵעַ
עֲצָמֵי אֵיךְ אֶפְשָׁר
תְּלוּשׁ שָׁכָר כְּבִיכּוֹל
לְהַרְוִיחַ דָּמִי
הַמַּחֲיָה שֶׁשֶּׁלַּחַת

בְּאִיזוֹ דֶּרֶךְ
אֵיךְ זֶה נָסֵב
מֶה נוֹרָא הַמָּקוֹם